

Onnenviesti

Juliann Tenney Doman
(Perustuu tositahtumaan)

"Hei kaikki ja tervetuloa oppitunnille."

Riley kohotti katseensa ja näki uuden opettajan. Riley hymyili hänelle. Uusi opettaja näytti nuoremmalta kuin muut opettajat. Hänen äänensä särkyi hänen puhuessaan. Hän kakisti kurkkuaan ja jatkoi.

"Minä olen opettaja Berrett."

Yksi oppilaista viittasi ja kysyi: "Oletko sinä uusi opettaja?"

"Olen. Valmistuin juuri yliopistosta. Te olette aivan ensimmäinen luokkani."

Sitten opettaja Berrett kertoi, mitä hänen luokassaan opiskeltaisiin. Hän puhui hiljaisella äänellä. Välillä oli vaikea kuulla, mitä hän sanoi.

Riley kuuli muiden kuiskuttelevan takanaan. Se teki opettajan kuuntelemisesta vieläkin vaikeampaa. Riley yritti kuitenkin kuunnella parhaansa mukaan. Kun opettaja katsoi häntä, Riley hymyili.

Kotona ruokapöydässä äiti kysyi, miten ensimmäinen koulupäivä oli mennyt.

"Pidän kaikista aineista ja opettajista", Riley sanoi. "Meillä on yksi opettaja, joka on ihan uusi. Häntä taisi vähän jännittää. Jotkut oppilaat tekivät hänestä pilaa."

"Joskus opettajikin jännittää", isä sanoi.

Äiti hymyili. "Olen iloinen, että olet siellä kannustamassa häntä."

Seuraavana päivänä Riley kuuli muutaman oppilaan juttelevan käytävällä.

"Minullakin on opettaja Berrett", yksi heistä sanoi. "En edes kuullut, mitä hän puhui eilen."

"Kuulitko, miten hänen äänensä särkyi?"

"Joskus opettajikin jännittää", isä sanoi.

"Tästä tulee pitkä vuosi", toinen sanoi. Kaikki nauroivat.

Riley ajatteli, mitä isä oli sanonut siitä, että opettajikin jännittää. Eilen oli opettaja Berrettin ensimmäinen koulupäivä. Se oli luultavasti aika pelottava kokemus. Äiti kehotti kannustamaan häntä. Kuinka Riley voisi kannustaa opettajaa?

Kun Riley piti rukouksensa sinä iltana, hän pyysi taivaallista Isää kertomaan hänelle, kuinka hän voisi auttaa opettaja Berrettä.

Seuraavana päivänä, kun Riley avasi eväspaketinsä, hän löysi sen sisältä viestin äidiltä. "Sinä olet loistotyyppi!" siinä sanottiin. Riley hymyili. Hän tykkäsi äidin viestilapuista. Kotona he sanoivat niitä "onnenviesteiksi".

Siitä hän sai idean! Riley voisi kirjoittaa yhdessä luokkatoveriensa kanssa onnenviestin opettaja Berrettille!

Riley kutsui muutamia luokkatovereita kotiinsa koulun jälkeen. He tekivät ison, värikkään julisteen, jonka he koristelivat hymynaamoilla ja tähdillä. He kirjoittivat siihen asioita, joista he pitivät opettaja Berrettissä. He kirjoittivat asioita, joita he olivat jo oppineet häneltä. He kirjoittivat myös, kuinka mukavaa heistä oli, että hän oli heidän opettajansa.

Seuraavana päivänä Riley ja muutama hänen ystävästään menivät koululle tavallista aiemmin. He kiinnittivät julisteen opettaja Berrettin luokkahuoneen oveen. Sitten he piiloutuivat kulman taakse katsomaan, mitä tapahtuu.

Pian opettaja

Berrett saapui luokkahuoneen ovelle. "Oho!" hän sanoi. Riley luokkatovereineen katseli, kun opettaja luki heidän viestejään. Opettajan kasvoille levisi iso hymy.

Kun Riley näki, kuinka paljon opettaja ilahtui, hänkin tuli iloiseksi. Hän hymyili ja antoi ystävilleen ylävitosen.

Kun he kävelivät pois päin, Riley kuuli jonkun sanovan: "En malta odottaa, että pääsen tänään opettaja Berrettin tunnille!" Riley oli aivan samaa mieltä. ● Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

